

Arbc / 0100 (1)

Bernal, 18 de febrer de 1988

Estimat Joaquim,

com pots veure t'he deixat tranquil uns tres mesos ben bé, perquè et poguessis dedicar a totes aquestes tasques que tenies programades, sense que t'agullonés el carrec de consciència de tenir cap carta meva per contestar.

El cas és que també jo estic més enfeinat que mai. De primer, cap allà a l'octubre, vam embarcar-nos a fer unes modificacions a la casa per tal d'enquibir-hi la Gloria i el vailet, perquè se li feia costa amunt haver de pagar el lloguer de la casa on es queda després de la separació. Ja saps el renou que provoquen aquesta mena de refaccions, i la muda, etc. Després vaig tenir les vacances de mitjans desembre a mitjans gener, i, si bé de primer teníem el projecte d'anar uns dies a la platja, després de les obres, vam veure que no teníem calés ni per anar a pixar al riu (al riu de la Plata, és clar, que el tenim a tocar). I per fi hi ha la qüestió de les traduccions. Ja t'havia dit que havia començat la traducció de *Women in Love* del Lawrence. Doncs bé, després, de can 62 en van oferir de traduir tots els contes de Hemingway... i vaig acceptar! De manera que em trobo amb dos llibres de cinc-cents pàgines cadascun per traduir alhora! No em preguntis com m'ho faré per enllestir-los en els terminis previstos. Això serà una incògnita, un misteri que haurà d'esbrinar el dia de demà algun estudiós que vulgui fer una tesina sobre la meua capacitat de treball com a traductor...

M'he quedat parat en veure la reacció d'en Pedrolo davant la teua novel·la. És possible que els teus personatges no siguin pedrolians, però i això que? Per ventura t'hi volies crear uns personatges pedrolians? A mi no m'ho sembla pas, però penso que això no té res a veure amb les qualitats --o defectes, si vols-- de la novel·la i de la idea general, del tema, de l'estil, del contingut, etc. Jo també tenia els meus dubtes respecte a la paternitat pedroliana de *Els quaderns* d'en Marc. Al meu llibre ja remarcava que, curiosament, en Pedrolo mai no feia servir els mots vulgars per esmentar les funcions i els òrgans sexuals; en tot cas, emprava els termes en francès o anglès. En definitiva, que és més moralista que ho sembla.

He rebut una carta breu de ~~xxx~~ l'amic Clapés. El noi es veu que s'ho passa pipa amb la nova parella, com tu t'imaginaves (ah, gat vell!), però la consciència li rosega el coco perquè no és fàcil tirar per la borda disset anys viscuts amb una altra persona. Oi? Em demana que li etzibi tot el que en penso, d'aquest afer, però que li sabria greu de perdre l'amistat, etc. És clar que em guardaré prou de jutjar-lo, car en aquests casos només els implicats tenen els elements de judici suficients per saber si han obrat bé o malament. La meua amistat, naturalment, es manté incolume.

En aquest enemig he rebut també una carta d'EUMO, l'editorial de Vic. M'escriuen els directors de la col.lecció "Narratives" i em demanen col.laboració com a traductor i també assessorament sobre autors nord-americans que, a criteri meu, caldria publicar. Em tenen per un bon coneixedor de la literatura nord-americana (?) i per bon traductor.

M'han arribat rumors que El Mall plega veles. En saps res?

T!adjunto un retall sobre un llibre de la Rodoreda traduït al castellà, perquè vegis com ho veuen des d'aquí, això de la literatura catalana. Al costat d'això, però, et parlen del "gran novel·lista català" Juan Marsé.

M'alegro que tinguis tanta feina de la que es fa a gust i que encara et quedi temps per anar al teatre i tot això. Nosaltres no tenim ni temps ni calés, però sí salut i feina... "ni salut de capó ni feina...", com deia l'Oliver, però per tal com no hi ha més remei que pensar molt, val més tenir salut... ni que sigui de capó, no trobes?

L'altre dia ^{vau rebre} carta de l'Antoni Serra enviant-me la seva darrera "negra", i ~~em diu~~ em diu que va ser a Barcelona amb tu i que va parlar tant de mi, que segur que em xiulaven les orelles. Espero que no en diguéssiu mal, xafanderotes!

Ja s'han desafiat a duel en Flotats i en Sagarreta? Alguna cosa o altra cal muntar per distreure el personal, oi?

C CVas llegir la replicació d'en Fulquet a aquell qui l'estossinava a Serra d'Or? Veus com tenia raó jo de sospitar que l'inefable Bru de Sala hi estava d'acord amb el català "verinós"? Començo de comprendre per què els de Proa no m'han ofert cap més traducció. Segurament el meu català no s'adiu als seus estàndards actuals. Vale, Tito!.

Sempre em dic que la propera sera més llarga, però aquesta vegada només puc donar senyals de vida perquè m'acuita el temps. "Ja dormirem quan morirem!" Salut i força al canut! Petons a la Rosa i una abraçada del teu